

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน

ซึ่งรวมถึงการสร้างควมสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ำมนุษย์ และการลักลอบเข้าเมืองในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครายสูงวัยที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูง

ในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญ และความสนใจจากนานาชาติรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็น การดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคงสร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไป

พร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถชี้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบัน

หลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปีกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง

ของชาติ

(4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ

จัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น

เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(3) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(4) ภาครัฐมีความทันสมัย

(5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการ ให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่าง เหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อ กำกับให้การ พัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืน ของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
2. เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ 21
3. เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
4. เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

1. คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
2. คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น
3. คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง

4. คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น
5. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบัน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

แนวทางการพัฒนา

(1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ที่พึง ประสงค์

(2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

(3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้าน

สุขภาพ

(6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

(7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด
2. เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
3. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

เป้าหมาย

1. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ
2. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ
3. เพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- (1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถ เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ
- (2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มี คุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- (3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการ จัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมาย

1. เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
 - เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ ประชาชนมีความเป็นอยู่และ คุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น
 - เป้าหมายที่ 2 การลงทุนภาครัฐและเอกชนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
 - เป้าหมายที่ 3 พัฒนาภาคส่งออกให้ขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจไทย
 - เป้าหมายที่ 4 เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ
 - เป้าหมายที่ 5 รักษาเสถียรภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
 - เป้าหมายที่ 6 เพิ่มการลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ
 - เป้าหมายที่ 7 ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น
 - เป้าหมายที่ 8 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น

2. การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจรายสาขาเติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นฐานในการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ 2 เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นและพื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

เป้าหมายที่ 3 พัฒนาพื้นที่ไปสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 5 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

เป้าหมายที่ 6 เพิ่มประสิทธิภาพของภาคการเงินเพื่อให้เป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

แนวทางการพัฒนา

(1) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม - การพัฒนาด้านการคลัง - การพัฒนาภาคการเงิน

(2) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ - การพัฒนาภาคการเกษตร - การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม - การพัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว - การพัฒนาภาคการค้าและการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

2. สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

3. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

4. พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ ป่าเศรษฐกิจ และป่าชายเลน ลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และจัดที่ดินทำกินให้ผู้อยากไร้โดยให้สิทธิร่วม

เป้าหมายที่ 2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งน้ำผิวดินและน้ำ ใต้ดิน ให้มีประสิทธิภาพ บริหารจัดการน้ำในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำทุก กิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อแก้ไขปัญหาคาราคาซังน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบปัญหา จากการขาดแคลนน้ำ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำทั้งภาคการผลิตและการบริโภค ป้องกันและ ลดความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

เป้าหมายที่ 3 สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของ ประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย พื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญของประเทศ และแก้ไขปัญหาวิกฤต หมอกควัน

เป้าหมายที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการ ปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีกลไกจัดการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพ ภูมิอากาศในด้านต่างๆ หรือในพื้นที่หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะได้รับ ผลกระทบสูง

เป้าหมายที่ 5 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติความ สูญเสียใน ชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง

แนวทางการพัฒนา

(1) การรักษาพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็น ธรรม

(2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคงสมดุล และยั่งยืน

(3) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

(4) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อ การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

(7) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(8) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและ ยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกัน ปัญหาภัย คุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

2. เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการ บริหารจัดการ ด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัย ทางทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ

3. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษา ความสงบ สุขและผลประโยชน์ของชาติ

4. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ

เป้าหมายที่ 2 สังคมมีความสมานฉันท์ ผู้เห็นต่างทางความคิดของคนในชาติสามารถอยู่ ร่วมกันได้ อย่างสันติ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมี โอกาส
ในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่ม ประเทศสมาชิก
อาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ
ควบคู่ไป กับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

เป้าหมายที่ 5 ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหาร และภัย
คุกคามอื่น ๆ

เป้าหมายที่ 6 แผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนา เศรษฐกิจ
สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

(1) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลัก ของชาติ

(2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือ ภัย
คุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

(3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือ กับมิตร
ประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

(4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย และสิทธิ
อธิปไตยในเขตทางทะเล

(5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่าง แผนงานที่
เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลใน สังคมไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล

2. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนใน ท้องถิ่น ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้

3. เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ

4. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วย ความรวดเร็ว
และเป็นธรรมแก่ประชาชน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 ลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการ
ให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น

เป้าหมายที่ 4 ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนา

(1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส
ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง
ภาครัฐ

(3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

(4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้อง กับ
ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมี กลไก
กำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่ม ชีต
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน

2. เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้ พลังงาน
ทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึง ทั้งประเทศ
ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบ ความปลอดภัย
ทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

4. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งใน เชนปริมาณ
และคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการ บริหาร จัดการ
การประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

5. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการ นำเข้าจาก
ต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบขนส่ง

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายที่ 4 การพัฒนาด้านพลังงาน

เป้าหมายที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

เป้าหมายที่ 6 การพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนา

(1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง

(2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

(3) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

(4) การพัฒนาด้านพลังงาน

(5) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

(6) การพัฒนาระบบน้ำประปา

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้น ก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย
2. เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- (1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และ เชิงสังคม
- (2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
- (3) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น
2. เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม
3. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน
4. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ การพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น

เป้าหมายที่ 2 เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มใน สังคม

เป้าหมายที่ 3 พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ 4 เพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนา

- (1) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
- (2) การพัฒนาเมือง
- (3) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของ แนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย
2. เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐาน การผลิต และการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น
3. เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบ ความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ ประโยชน์ ได้เต็มศักยภาพ

เป้าหมายที่ 2 ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุ ภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ ครอบคลุม ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้

เป้าหมายที่ 4 ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนา

(1) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่ สำหรับ สินค้าและบริการของไทย

(2) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และโทรคมนาคมในกรอบ ความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS, และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(3) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่ โดดเด่นใน ภูมิภาค

(4) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

(5) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(6) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ

(7) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(8) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

(9) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ (10) ส่งเสริมให้เกิด การปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

3) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 – 2565 (ฉบับทบทวน)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคอขวดไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่ เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านใน กลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
2. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
3. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
5. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนองฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณ การกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

2) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนา แหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

3) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

4) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนและมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางอาชีพโมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุและสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และพึ่งพาตนเองได้ในบั้นปลายชีวิตยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสาร ทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

3) พัฒนาความรู้ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอม ปลุกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิจังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภูกาฬสินธุ์อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลายน้ำจัดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่ หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้น การพัฒนาเด็กในช่วง 0-3 ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

6) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และ เครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การ แก้ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลง ใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบ นิเวศการพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบัน เกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

2) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด โยธธร สุรินทร์ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการ ผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคา สินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมีและการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์การส่งเสริมกระบวนการตรวจสอบแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่ม ผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความ พร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐาน รายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุน การวิจัย และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุน เกษตร อินทรีย์ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่ม เกษตรกร จำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และ ความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์การตรวจสอบ มาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร สำคัญที่เป็น สารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของ ตลาดทั้งในและ ต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริม การเลี้ยงโคนเนื้อ คุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ชัยภูมิบุรีรัมย์

และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบ มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่ อาเซียน

4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิด ความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุข และการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมีและภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์อำนาจเจริญ และอุดรธานีโดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และตอนล่าง 2 ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์พลาสติก ชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน ในระดับชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภค บริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce,

6) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน อื่นๆ ยกกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและ การจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ที่มีคุณภาพและให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความ

สะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้น การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

8) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และ พื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อ รักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

9) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ ของชุมชน และเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์เมืองเก่านครราชสีมา และ เมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุภาพสตรี เป็นต้น

2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้และเชื่อมโยงสู่ ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทาง วัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและ สุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

3) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานีและสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว กับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรม ของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิการท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมทธรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยง ระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะ ทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสินธุ์ อุทยานหินองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง สร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนาน (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษา วิวัฒนาการของภาคตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่าน กิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

5) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

6) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิเลย นครราชสีมา อุบลราชธานีโดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิด ความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดีส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจระ-อุบลราชธานีและโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระยอง เศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก

2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานีอุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน 4 ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

3) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการ สุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบา เมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

4) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิเมืองขอนแก่น เมืองนครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานีโดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และพัฒนาพื้นที่ บริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทินครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

5) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบราง ที่ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนาสถานี ขนส่งสินค้า ในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

6. ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาด้านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุน การจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้ มาตรฐานสากล เร่ง เชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุด ผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานีและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยง โครงข่าย เส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและ ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง 3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัด การดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ บริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

➤ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2561 – 2565 ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2564**

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 -2565) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ระหว่างวันที่ 11 - 13 กันยายน 2562 โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่าย ร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาความร่วมมือของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 – 2565) ฉบับทบทวน ปีพ.ศ. 2564 ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่ม จังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 10/2562 เมื่อ วันที่ 20 ธันวาคม 2562 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เขื่อนเวียงจันทน์ กีฬาที่มีชื่อเสียง
- 4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

“ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข”

Unique Position

กำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 “นวัตกรรมภาคอีสานด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า และการสร้างพลังงานทดแทน” หรือ “Innovation for FASTTT”

FASTTT มาจากคำว่า

F = FUN ความสนุก เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ผจญภัย ที่ทำให้ลัดด้วยหรือ กระชุกกระชวย การกีฬา

A = Agriculture การเกษตร เน้นที่เป็นเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิมันสำปะหลัง โคเนื้อ/โควกากู

S = SILK ผลิตภัณฑ์ใหม่ ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ มีวัฒนธรรมสิ่งทอ ผ้าไหมอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะแต่ละจังหวัด จังหวัดนครราชสีมา “ไหมหางกระรอก” เป็นผ้าไหมโคราชที่มีชื่อเสียง เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น “ไหมหมีคั่นขอนารี” ของจังหวัดชัยภูมิเป็นลวดลายที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ทรงมีพระราชดำริให้อนุรักษ์ไว้มีความประณีต สวยงาม จังหวัดบุรีรัมย์ลายไหมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือ “ชิ้นดิน

แดง” และลายที่ได้รับการพัฒนาใหม่คือ “ไหมทางกระรอกหมี่ภูภิรมย์” หรือ “LAVA SILK” มีลวดลายเฉพาะตัว และ “ผ้าไหมมัดหมี่ลายโฮล” จังหวัดสุรินทร์อยู่ที่เส้นไหมน้อยซึ่งเป็นส่วนในสุดของรังไหม มีลวดลายสีสันเป็นแบบฉบับทางสุรินทร์และบ้านท่าสว่างมีโรงงานทอผ้าไหม ที่ทอผ้าให้ผู้นำ APAC ที่เดินทางมาร่วมประชุมที่ประเทศไทยเมื่อปีพ.ศ. 2546

T = Tourism การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดมีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งด้านวัฒนธรรม ขอมโบราณ วัฒนธรรมท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

T = Trade การค้า ภาคค้าปลีกค้าส่งสร้างรายได้ 67,654 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม อยู่ในลำดับที่ 3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกจากนี้ยังมีด่านค้าชายแดน ทั้งจุดผ่อนปรน การค้าชายแดนช่องสายตะกูจังหวัดบุรีรัมย์และจุดผ่านแดนถาวรช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ T = Transform หรือการสร้างขยะให้มีคุณค่าเป็นพลังงานทดแทน เกิดจากปริมาณขยะ มูลฝอยที่มีจำนวนมากและการนำกลับไปใช้น้อย โดยนวัตกรรมการสร้างเชื้อเพลิงจากขยะมูลฝอย (Refuse Derived Fuel: RDF)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี

จากโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปี พ.ศ. 2560 มีเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 ลำดับแรก โดยมีภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 23 รองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ 18 และภาคการค้าร้อยละ 14 มีพื้นที่การเกษตรร้อยละ 68.15 ของพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ 16.85 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีศักยภาพทางการเกษตรที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โคเนื้อ โคนม ไก่ แพะ แกะ มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ นิเวศ อารยธรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และกีฬา มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ และในขณะเดียวกันก็มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ สัดส่วนคนยากจน ร้อยละ 12.9 รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ปี 250,632 บาท หนี้สินเฉลี่ยครัวเรือน/ปี 200,217.08 บาท มีความไม่เสมอภาคด้าน รายได้ (Gino coefficient) สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

โดยมีแนวความคิดการพัฒนา ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตให้เป็นมาตรฐานปลอดภัย และพัฒนาจนถึงขั้นมาตรฐานอินทรีย์ในภาคการเกษตรทั้งพืชและสัตว์โดยมีการนำนวัตกรรมในพื้นที่มาช่วยให้เกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ให้มีการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมให้คงอยู่ด้วยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรให้เพียงพอตลอดปีโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำให้อยู่ในพื้นที่ หรือการขยายพื้นที่รับน้ำ การกระจายน้ำไปยังพื้นที่

3. ส่งเสริมการแปรรูปของสินค้าให้มากขึ้นในพื้นที่ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแบบครบวงจรในพื้นที่ โดยพัฒนาช่วงกลางทางและปลายทางให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ที่กำหนดให้กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร

4. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยเชื่อมโยงสินค้าชุมชนกับการท่องเที่ยว

5. สร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว การใช้ประโยชน์จากระบบ Logistic ที่รัฐบาลได้วางรากฐานไว้ให้การสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างการตลาดให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างและเป็นที่ยอมรับในทางมายังกลุ่มจังหวัด

6. การพัฒนาสังคมให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ได้รับการดูแล มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหรือสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามศักยภาพ รวมทั้งการรักษาภูมิปัญญาของผู้สูงอายุเพื่อให้สืบทอดไปยังรุ่นลูกหลาน และการเพิ่มศักยภาพของเด็ก เพื่อให้สังคมมีคุณภาพและสามารถดูแลตนเองได้ในอนาคต

พันธกิจ (Mission)

- 1) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปข้าวหอมมะลิ
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตมันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมอาหารและพลังงานทดแทน
- 3) ส่งเสริมการเลี้ยงโคนม กระบือ และแพะ และแปรรูปเชิงคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้สู่การปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่
- 6) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้ได้รับความนิยม และบริหารจัดการให้มีศักยภาพ
- 7) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการค้าการลงทุน และค้าชายแดน
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนา

- 1) การพัฒนาขีดความสามารถเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- 1.2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- 1.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- 1.4 ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- 1.5 ส่งเสริมการเกษตรผสมผสานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 1.6 ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- 1.7 ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 1.8 สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- 1.9 ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร
- 1.10 ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- 2) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีความสะดวก และปลอดภัย
2. เพื่อให้กลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.2 พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- 2.5 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 2.6 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- 2.7 ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยช้าง
- 2.8 ส่งเสริมพัฒนา การค้า การลงทุน การค้าชายแดน
- 2.9 ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน
- 2.10 ส่งเสริมนวัตกรรมทางการท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการตลาด
- 2.11 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตใหม่ให้มีคุณภาพ
- 2.12 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่
- 2.13 พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาดีขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเองได้แข็งแรง มีความสุข

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 พัฒนา สนับสนุน กิจกรรมการลงทุนพัฒนาด้านสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 3.2 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และส่งเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเอง
- 3.3 ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นตัวเด็กปฐมวัยเป็นสำคัญ
- 3.5 ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือในการพัฒนาครอบครัวผู้ชุมชนเข้มแข็ง

➤ แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์จังหวัดบุรีรัมย์ (VISION)/เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง

พันธกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ (Mission)

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน
3. ส่งเสริมการผลิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน
5. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
6. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

วัตถุประสงค์รวม

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
4. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำควบคู่การเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
6. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
7. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
8. สังคมสงบสุขและอบอุ่น
9. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
10. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
2. อัตราการขยายตัวของ GPP จังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
3. คราวเรือนที่อยู่ใต้เกณฑ์ความยากจนได้รับการแก้ไขปัญหาให้ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50
4. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจ ภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตรและ

อาหารปลอดภัยมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
2. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
3. ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
4. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) (ร้อยละ 80)
5. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 10)
6. อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5)
7. จำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐาน อินทรีย์/GAP (ไร่)

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
2. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
3. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
4. ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยด้านการท่องเที่ยว
5. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
6. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
8. พัฒนากีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกรูปแบบ
9. สร้างอัตลักษณ์เมืองบุรีรัมย์ให้เป็น “เมืองแห่งความจงรักภักดี” (Buriram Blue City) เพื่อ

ส่งเสริมการท่องเที่ยว

10. ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน
11. เร่งรัดการจัดหาน้ำและการเตรียมความพร้อมในการให้บริการน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทาง

เศรษฐกิจของเมืองบุรีรัมย์

12. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กีฬา และสนามกีฬามาตรฐานโลก
13. ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
14. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์และกลุ่ม

จังหวัดอีสานใต้

15. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
16. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
17. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
18. ส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่ายเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
19. ส่งเสริมการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติโดยเชื่อมโยงกับแผนชีวิต

หมู่บ้าน

20. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรอุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมกลุ่มวิสาหกิจ

21. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐาน
22. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรปลอดภัย
23. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่และผลิตภัณฑ์จากใหม่แบบครบวงจร
24. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning)
25. พัฒนาสถานประกอบการด้านอาหารให้ได้รับการรับรองมาตรฐานและคุณภาพ
26. พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการเฝ้าระวังความปลอดภัยด้านอาหาร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย
2. เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. (ร้อยละ 50)
2. ร้อยละของประชากรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพตามช่วงวัย
3. คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ (ร้อยละ 90)
4. เด็กอายุ 6-14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี (ร้อยละ 90)
5. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 50)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย
2. ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
3. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. เสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกระดับ ตามเกณฑ์คุณภาพทางการศึกษาของท้องถิ่นและระดับชาติ
5. เสริมสร้างค่านิยมศีลธรรมและการใช้ศีลธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ในชุมชนและสังคมของเด็กและเยาวชนในทุกระดับ
6. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านแรงงานและการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน
7. ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์และการจัดการแบบครบวงจรของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยกลไกประชารัฐ
8. ยกระดับการบริการสาธารณสุข การเรียน การสอน และการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์
9. ส่งเสริมและพัฒนามาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิต
10. ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนชีวิตหมู่บ้านสันติสุข 9 ดี (เป็นคนดี มีปัญญา รายได้สมดุล สุขภาพแข็งแรง สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์ สังคมอบอุ่น หลุดพ้นอาชญากรรม กองทุนพึ่งพาตนเอง และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง)
11. สร้างและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐสู่การปฏิบัติในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 :ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

" ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและคุณภาพของน้ำ ควบคู่การเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
2. เพื่อฟื้นฟู อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืน
3. เพื่อจัดการขยะ/สิ่งปฏิกูล และลดมลพิษอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนแหล่งน้ำของจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพเพียงพอสำหรับการใช้ประโยชน์ (แห่ง)
2. จำนวนพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และภัยธรรมชาติต่างๆ ได้รับการแก้ไขปัญหา (แห่ง)
3. ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น
4. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอ ควบคู่กับการเสริมสร้างความรู้ในเรื่องน้ำและการบริหารจัดการน้ำ
2. ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยเน้นการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและชาวนานานาชาติ
3. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองคนบุรีรัมย์
5. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการควบคุมและลดมลพิษโดยเน้นการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ
6. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
7. ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือองค์กรต้นแบบในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 4: ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

" บุรีรัมย์สงบสุข "

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สังคมสงบสุขและอบอุ่น
2. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟูและได้รับการติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน และการเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน
2. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนอย่างยั่งยืน
3. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังจากการบำบัดฟื้นฟู
4. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการสร้างความเป็นธรรมและความสมานฉันท์ของประชาชนภายในจังหวัด
5. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในสถานศึกษาและเยาวชนนอกสถานศึกษาที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดทางสังคม และภัยยาเสพติด
- 6 เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่นในการบริหารจัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงภายในจังหวัด
8. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ของหมู่บ้านตามแนวชายแดนให้เป็นหมู่บ้านมั่นคงและสงบสุข
9. พัฒนาคือความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
10. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวภาคประชาชน
11. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด
12. รณรงค์และส่งเสริมการขึ้นทะเบียน การควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวในสถานประกอบการและในชุมชน เพื่อจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง
13. รณรงค์การเฝ้าระวังและป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายของประชาสังคม

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ.2566-2570)

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

“บุรีรัมย์เมืองแห่งกีฬา ทรัพยากรท่องเที่ยวล้ำค่า พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สู่พื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี ยึดวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

2. พันธกิจ (Mission)

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม มีความสุขและมีสุขภาพที่ดี
2. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และส่งเสริมกีฬาสู่มาตรฐานโลก
3. การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมครบวงจร
4. การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
5. การประสานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
7. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
8. การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน
9. การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
10. การส่งเสริมการผลิตและการตลาดผลิตภัณฑ์จากไหมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓.ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issuesประเด็น ยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีคุณภาพที่มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ 2. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย 3. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 4. ประชาชนสุขภาวะที่ดีและยั่งยืน 5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง 6. ส่งเสริมและสนับสนุนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน ๗. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น 2. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็กเยาวชน สตรี คนชรา คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี 3. สร้างค่านิยม จิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรมของเด็กเยาวชน และประชาชน 4. ส่งเสริมและบูรณาการด้านการศึกษาแบบองค์รวม 5. ส่งเสริมการใช้วิถีชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 6. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพละกำลังที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืน ๗. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 8. ส่งเสริมการแก้ปัญหาครัวเรือนยากจน 9. ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม 2. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน 3. ร้อยละผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม 4. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชนเยาวชน ๕. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง 6. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข ๗. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาและปรับปรุง 8. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ ๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะด้านอาชีพต่างๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
		<p>๑๐. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p> <p>11. เสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>12. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการป้องกันปราบปราม ฟื้นฟู และแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม</p> <p>13. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>14. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการขยะและการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ</p> <p>15. อนุรักษ์ ฟื้นฟูระบบนิเวศพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>16. ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>17. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>	<p>10. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายชุมชน OTOP</p> <p>11. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด</p> <p>12. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติดปัญหา ปัญหาอาชญากรรม</p> <p>13. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>14. ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลได้รับการจัดการมีจำนวนลดลง</p> <p>15. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ ฟื้นฟูระบบนิเวศพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>16. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>17. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม ๒. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน ๓. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน ๔. เชิดชูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๕. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ๖. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางการกีฬาสู่กีฬามาตรฐานโลก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เมืองบุรีรัมย์เป็นเมืองที่มีความเป็นอัตลักษณ์ 2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว 3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการท่องเที่ยว 4. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 5. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว 6. อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ๘. ส่งเสริมและประสาน สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนหรือภาคส่วนอื่นๆเพื่อการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบ 9. ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุนและการค้าชายแดน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด 2. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว 4. โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา 5. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น 6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 7. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการท่องเที่ยว 8. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
		10.ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้าน การกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ 11.ส่งเสริมกีฬาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทุกรูปแบบ	๙.มีศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนและการ ท่องเที่ยว ๑๐.ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่ เพิ่มขึ้น 11.ในการส่งเสริมด้านกีฬาเยาวชนและ ประชาชนทุกระดับ 12.ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนา และส่งเสริมกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม</p>	<p>1. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความ มั่นคง</p> <p>2. ผลผลิตภัณฑัวมวลรวมภาคการเกษตรและ อุตสาหกรรมเพิ่ม</p> <p>3. ศูนย์กลางพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้ พื้นฐานของการผลิตสินค้าด้านการเกษตร และอาหารปลอดภัย</p> <p>4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน การเกษตรให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง</p>	<p>1. พัฒนาส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์อินทรีย์ชีวภาพและ เกษตรปลอดภัย</p> <p>2. ส่งเสริมการลงทุนและปัจจัยเอื้อให้เกิดการลงทุนการเพื่อ พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม การบริการ</p> <p>3. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม</p> <p>4. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูปอาหาร</p> <p>5. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูป สินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p> <p>6. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร ปลอดภัย</p> <p>7. ยกระดับสินค้าเกษตรให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานเพื่อก้าวสู่ ตลาดโลก</p> <p>8. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและ มีความสะดวกในด้านการเกษตรอย่างทั่วถึง</p> <p>๙. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน</p> <p>10. ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพการผลิตใหม่ และผลิตภัณฑ์ใหม่แบบครบวงจร</p> <p>11. สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย</p> <p>๑2. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด/ การมีตลาดกลาง รองรับสินค้า</p>	<p>๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากการ ทำเกษตรอินทรีย์ อินทรีย์ชีวภาพและเกษตร ปลอดภัย</p> <p>2. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรอินทรีย์เกษตร ชีวภาพ และเกษตรปลอดภัย</p> <p>3. จำนวนกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาศักยภาพใน การประกอบการ</p> <p>4. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ ด้านต่าง ๆ</p> <p>๕. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการ พัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน</p> <p>6. ร้อยละของการลดปริมาณการใช้สารเคมี</p> <p>๗. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนา และแปรรูปสินค้า</p> <p>๘. ร้อยละโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง</p> <p>๙. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืช พลังงาน</p> <p>10. ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>11. จำนวนตลาดกลางสินค้า</p> <p>๑2. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการตลาด</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าประสงค์ (Goals)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร</p>	<p>๑.บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง ๒.ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน ๓.องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ</p>	<p>1.พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมและการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2.สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม 3.ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานแบบบูรณาการ 4.ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ๕.ส่งเสริมให้องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ</p>	<p>๑.ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ ๒.ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๓.ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ ๔.ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด ๕.ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้องและทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ ๖.ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะ ตามแผนพัฒนาบุคลากร ๗.ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล ๘.ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมองค์กรให้ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันและการประพฤติมิชอบ</p>

กรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด จังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนดกรอบการประสานโครงการพัฒนาที่มาจากกระบวนการร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโครงการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือส่วนราชการอื่นๆ 6 ข้อดังนี้

1. โครงการพัฒนาที่ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปได้ประโยชน์และได้ทำความตกลงกันได้

(หมายถึง โครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปจะต้องดำเนินการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด)
2. ขนาดของโครงการและงบประมาณในการดำเนินโครงการพัฒนา

(หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีขนาดของโครงการใหญ่ ใช้งบประมาณจำนวนมากและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้โดยโครงการดังกล่าวอาจส่งผลในภาพรวมของการพัฒนาในระดับจังหวัดก็ได้)
3. ความซับซ้อนของโครงการที่ต้องใช้ความชำนาญเป็นพิเศษ

(หมายถึง โครงการพัฒนาที่ต้องใช้เทคนิคในการดำเนินการตามโครงการค่อนข้างสูงหรือเป็นโครงการพัฒนาที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการกำกับดูแลหรือเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการจึงจะบรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการ)
4. โครงการที่กระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และสุขภาพภูมิสังคม

(หมายถึง โครงการพัฒนาที่ดำเนินการแล้วอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรืออาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพภูมิสังคม วัฒนธรรม จารีตประเพณี สภาพความเป็นอยู่ตามปกติของประชาชนในวงกว้างเกินพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)
5. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมของจังหวัด

(หมายถึง การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดในวงกว้างเช่นอุทกภัย วาตภัย ธรณีพิบัติ ไฟป่า ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมมือกันป้องกันภัยดังกล่าวหรือภัยอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ต่อชีวิตและทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การตัดไม้ทำลายป่าหรือภัยอันเกิดจากยาเสพติด เป็นต้น)
๖. อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(หมายถึง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด)

1. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

➤ วิสัยทัศน์

“ เมืองน่าอยู่ สังคมเป็นสุข การศึกษามีคุณภาพ ยึดหลักธรรมาภิบาล “

➤ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรและสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษาอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประสิทธิภาพการให้บริการ

➤ เป้าประสงค์

1. เพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล

2. เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการอาชีพ

3. เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนสูงขึ้น

4. เพื่อให้เกิดระบบบริหารจัดการที่ดีและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเทศบาล

➤ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรและสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่

- ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองที่ดีขึ้น

- ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ร้อยละของชุมชนที่มีโครงสร้างพื้นฐานเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษาอนุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

- จำนวนเด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาทางการศึกษา

- จำนวนเด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพตนเอง

- จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมภูมิปัญญาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและประเพณีอันดีงาม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม

- จำนวนผู้นำชุมชนที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาตามหลักสูตรต่าง ๆ

- จำนวนผู้นำชุมชนที่มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการชุมชน

- ร้อยละของประชาชนในชุมชนที่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อสร้างรายได้

- จำนวนเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประสิทธิภาพการให้บริการ

- ร้อยละความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

- ร้อยละของปริมาณเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานและบริการชุมชน

- ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ

➤ คำเป้าหมาย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรและสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่
- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรและสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษานุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาการศึกษานุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม
- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประสิทธิภาพการให้บริการ
- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประสิทธิภาพการให้บริการ

➤ กลยุทธ์ ประกอบด้วย 4 ด้าน

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรและสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่
- 1.1 แนวทางการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
 - 1.2 แนวทางการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่
 - 1.3 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดระเบียบชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษานุรักษ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 2.1 แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยและครอบครัว
 - 2.2 แนวทางการพัฒนาการศึกษาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ
 - 2.3 แนวทางการส่งเสริมประเพณีศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม
- 3.1 แนวทางการพัฒนาผู้นำและองค์กรชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
 - 3.2 แนวทางการส่งเสริมอาชีพและการเรียนรู้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3.3 แนวทางการส่งเสริมสวัสดิภาพประชาชนและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประสิทธิภาพการให้บริการ
- 4.1 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหาร
 - 4.2 แนวทางการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และระบบสารสนเทศ
 - 4.3 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ

แผนงาน

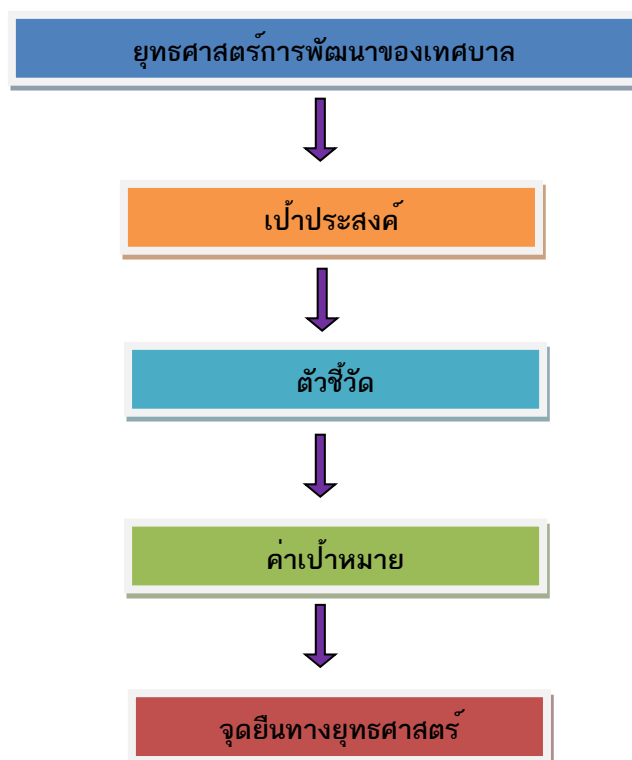
- ๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- ๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- ๓) แผนงานการศึกษา
- ๔) แผนงานสาธารณสุข
- ๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- ๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- ๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- ๙) แผนงานงบกลาง

➤ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลตำบลกระสัง จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ **“พัฒนาองค์กรโดยนำหลัก ธรรมภิบาลมาพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่อย่างมีความสุข”**

➤ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อนุกรรมการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength - S)

1. มีพื้นที่ในความรับผิดชอบน้อยทำให้สะดวกในการพัฒนา
2. เทศบาลเป็นที่ตั้งส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการติดต่อราชการ
3. มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก, ถนนลาดยางครอบคลุมทุกพื้นที่
5. ถนนสาธารณะมีความร่มรื่นสวยงาม

จุดอ่อน (Weakness - W)

1. ยังไม่ได้ประกาศใช้ผังเมืองรวม
2. ทางข้ามทางรถไฟมีน้อย ไม่ปลอดภัย
3. พื้นที่สวนสาธารณะมีอย่างเพียงพอ แต่ขาดการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์
4. เกิดการอุดตันของท่อระบายน้ำ และรางระบายน้ำทำให้เกิดน้ำท่วมขัง
5. ไฟฟ้าและแสงสว่างสาธารณะไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
6. ไม่สามารถเข้าไปปรับปรุงพื้นที่รับผิดชอบของการรถไฟได้

โอกาส (Opportunity - O)

1. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น งบ สส. งบ สจ. เป็นต้น
2. ที่ตั้งของเทศบาลเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคม
3. ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลผลักดันในการตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มที่

อุปสรรค (Threat - T)

1. งบประมาณในการพัฒนามีไม่เพียงพอ
2. ประชาชนในพื้นที่ขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งสาธารณูปโภค

คณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชน

จุดแข็ง (Strength - S)

1. มีนโยบายชัดเจนในการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลเน้นความโปร่งใสในการบริหารจัดการ
2. มีสถานที่ทำงานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๕ ส.
3. องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็ง
4. ได้รับประกาศเกียรติคุณ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาพ” จากกรมอนามัย
5. ได้รับโล่เกียรติคุณในฐานะองค์กรที่มีกิจกรรมทางสังคมดีเด่น จากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”
6. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้มาตรฐานด้านจัดการเรียนการสอนเชิงจิตปัญญา
7. มีอาชีพหลากหลายทั้งภาคธุรกิจการค้าและเกษตร
8. องค์กรทางการปราบปรามมีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง

9. การสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมภายในชุมชน
10. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการจัดทำแผนชุมชนอย่างแท้จริงและตรงกับความ

ต้องการของประชาชนในชุมชน

11. อัตลักษณ์ของชุมชน/ด้านวัฒนธรรมประเพณี, การประกอบอาชีพ

จุดอ่อน (Weakness - W)

1. ระบบระบายน้ำไม่เพียงพอทำให้เกิดน้ำท่วมขัง
2. ประชาชนขาดวินัยทางจราจร
3. มีภาระหนี้สินทั้งใน และนอกระบบเพิ่มมากขึ้น
4. การฝึกอบรม กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ไม่สม่ำเสมอ และจัดกิจกรรม/โครงการอย่างไม่ต่อเนื่อง
5. ประชาชน/ชุมชน ไม่ให้ความสำคัญและความร่วมมือของการฝึกอบรมและกิจกรรมเท่าที่ควร
6. เด็ก/เยาวชน มั่วสุมหลังเวลาเลิกเรียน
7. ไม่มีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการที่ดี ขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่ดี
8. ขาดศูนย์สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ, การบริการผู้สูงอายุไม่ทั่วถึง

โอกาส (Opportunity - O)

1. ความร่วมมือในการผลักดันโครงการต่าง ๆ ของผู้บริหาร, สมาชิกเทศบาลและประชาคม
2. ความเข้มแข็ง ความเป็นเอกภาพขององค์กรในชุมชน
3. นโยบายในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น SML เป็นต้น
4. มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เป็นแหล่งศึกษาและพัฒนาความรู้
5. เทศบาลตั้งอยู่กลางชุมชนและมีพื้นที่ความรับผิดชอบขนาดเล็กสามารถบริการ

ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

6. ชุมชนทั้ง ๕ ชุมชน เข้มแข็ง มีศรัทธา มีความรู้ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

อุปสรรค (Threat - T)

1. แรงงานผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ขาดทักษะฝีมือที่ทันสมัย
2. การถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางไม่ชัดเจนในตัวงบประมาณและบุคลากร
3. งบประมาณในการพัฒนามีขีดจำกัด
4. ขาดการจัดทำฐานข้อมูล (สวัสดิการสังคม) ด้านต่าง ๆ
5. กำลังบุคลากรไม่เพียงพอกับภารกิจและการบริการประชาชน
6. ประชาชนขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับเทศบาล
7. ค่านิยมของผู้ปกครองมีความนิยมที่สูง ส่งลูก/หลานไปเรียนที่จังหวัด หรือจังหวัดใกล้เคียง
8. จำนวนบุคลากรตำรวจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมี

จำนวนน้อย มีกำลังพลไม่เพียงพอต่อภารกิจหน้าที่

9. การบริหารกิจการประปาไม่เอื้อหรือสนองต่อความต้องการของประชาชน

คณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

จุดแข็ง (Strength – S)

1. การเมืองท้องถิ่นมีเสถียรภาพ
2. มีนโยบายชัดเจนในการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล เช่น ความโปร่งใสในการบริหารจัดการ

3. มีสถานที่ทำงานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๕ ส
4. องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็ง
5. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้มาตรฐานด้านจัดการเรียนการสอนเชิงจิตปัญญา
6. มีอาชีพหลากหลายทั้งภาคธุรกิจการค้าและเกษตร
7. พนักงานเทศบาลมีความสามัคคีในหมู่คณะ ทำงานเป็นทีมสำเร็จรวดเร็ว
8. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้คัดเลือกครูและประเมินครู ตรงสาขาวิชาชีพ
9. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีหลักสูตรรูปแบบ “จิตปัญญา”
10. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีคณะกรรมการจากภาคเครือข่ายที่มีประสบการณ์
11. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง
12. กองการศึกษา มีแผนพัฒนาการศึกษาอย่างชัดเจน
13. สถานที่ตั้ง เดินทางสะดวก บริการรวดเร็ว
14. มีความหลากหลายของเรื่องภาษา
15. มีประเพณีเป็นเอกลักษณ์ (แซนโฎนตา, เรือมตรด ฯ)
16. มีโรงเรียนสอนปริยัติธรรม ประจำอำเภอ

จุดอ่อน (Weakness – W)

1. ประชาชนมีรายได้ต่ำ มีหนี้สินมาก
2. ภาระหนี้สินทั้งในและนอกระบบเพิ่มขึ้น
3. ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและช่องว่างทางสังคมมีมาก
4. ขาดระบบการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันทางด้านสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาเครือข่าย
5. มีบุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

โอกาส (Opportunity - O)

1. ความร่วมมือในการผลักดันโครงการต่าง ๆ ของผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาลและประชาชน

2. ตลาดนอกและในยังต้องการแรงงานที่มีคุณภาพ
3. นโยบายและโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ มีเพียงพอ
4. เทศบาลตั้งอยู่กลางชุมชนและมีพื้นที่ความรับผิดชอบแคบ สามารถบริการได้อย่างทั่วถึง
5. ชุมชนทั้ง ๕ เป็นชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพ มีความรู้ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

อุปสรรค (Threat - T)

1. ประชาชนขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรมของเทศบาล
2. บุคลากรบางท่านขาดประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้เกิดความล่าช้า

คณะอนุกรรมการด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (ด้านสิ่งแวดล้อม)

จุดแข็ง (Strength - S)

1. ได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
2. มีสวนสาธารณะที่พักผ่อนเพียงพอต่อประชาชน
3. ฝ่ายบริหารสามารถตั้งงบประมาณจากส่วนกลาง
4. มีการเก็บ/ขน ขยะมูลฝอยทุกวัน
5. มีการก่อสร้างท่อระบาย ครอบคลุมเกือบทุกสาย
6. มีโรงฆ่าสัตว์ในเขต
7. มีนโยบายการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม
8. มีถังรับรองขยะอย่างเพียงพอ
9. มีผู้รับผิดชอบทำความสะอาดถนนทุกสาย
10. มีภูมิทัศน์ตามท้องถนนที่ราบรื่น

จุดอ่อน (Weakness - W)

1. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะครัวเรือน
2. เจ้าหน้าที่จัดเก็บขยะขาดกำลังใจในการปฏิบัติงานทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ
3. ท่อระบายน้ำมีการสร้างมาก่อน มีขนาดเล็กอาจพบการบกพร่องในการระบายน้ำ
4. โรงฆ่าสัตว์ไม่ได้มาตรฐาน
5. ประชาชนบางส่วนขาดจิตสำนึกในการรักษาความสะอาด
6. บุคลากรภายนอกนำขยะมาเข้าสู่เทศบาลทำให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น
7. ท่อระบายน้ำอุดตัน ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ (แหล่งเพาะพันธุ์ยุง น้ำเน่าเสีย)
8. เจ้าหน้าที่มีการกิจรับผิดชอบหลายด้าน

โอกาส (Opportunity - O)

1. มีการเข้าร่วมกิจกรรม “เมืองสวยใส ไร้มลพิษ”
2. มีการเข้าร่วมกิจกรรม LA 21
3. มีแผนปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์
4. มีการลอกท่อระบายน้ำทุกปี

อุปสรรค (Threat - T)

1. งบประมาณที่จำกัด
2. ประชาชนบางส่วนขาดการดูแลรักษาด้านสิ่งแวดล้อม

(ด้านสาธารณสุข)**จุดแข็ง (Strength – S)**

1. ด้านการบริหารมีกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถรับรองถ่ายโอนภารกิจและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น
2. บุคลากรมีภูมิสำเนาอยู่ในท้องถิ่น
3. มีกฎหมายในการจัดการด้านการสร้างสุขภาพและป้องกันโรค
4. มีกิจกรรมในการส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสุขภาพ เช่น ชมรม การเดิน-วิ่ง, ปั่นจักรยาน
5. การกำกับควบคุม ดูแลสถานประกอบการ เช่น ตลาด ร้านอาหาร
6. การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและไม่ติดต่อ เช่น การพ่นหมอกควันปีละ ๓ ครั้ง การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
7. สถานที่ออกกำลังกายมีเพียงพอ
8. สถานบริการสาธารณสุขอยู่ในท้องถิ่น
9. มีเขตควบคุมและป้ายห้ามสูบบุหรี่ที่ตลาดสถานที่ราชการ สวนสาธารณะ

จุดอ่อน (Weakness – W)

1. ระบบฐานข้อมูลด้านสาธารณสุขไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
2. บุคลากรไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสาธารณสุข
3. ประชาชนขาดการส่งเสริมในเรื่องสุขภาพอนามัยที่ชัดเจน
4. ยังพบการระบาดของโรคติดต่อที่สามารถป้องกันได้ เช่น พบเด็กที่เรียนนอกเขตป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก
5. แม้มีแผนปฏิบัติการป้องกันโรคไข้หวัดนกแต่ยังไม่สามารถป้องกันโรคที่เป็นรูปธรรม เช่น นกพิราบในสำนักงาน

โอกาส (Opportunity - O)

1. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่สถานบริการสาธารณสุขและภาคประชาชน
2. มีแผนงานโครงการด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค
2. ชุมชนมีกระแสนตื่นตัวในการดูแลสุขภาพ เช่น การออกกำลังกาย
3. มีการควบคุมสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง (การสุขาภิบาลอาหารและคุ้มครองผู้บริโภค)

อุปสรรค (Threat - T)

1. งบประมาณมีจำกัด
2. การบังคับใช้กฎหมาย เทศบัญญัติยังไม่มีประสิทธิภาพ
3. ยังพบปัญหาเสพติดในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง

คณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ**จุดแข็ง (Strength – S)**

1. มีสถาบันการเงินหลายแห่ง (๔ แห่ง)
2. มีร้านค้า มีตลาด จำนวนมาก
3. เป็นชุมชนขนาดใหญ่

4. เป็นเมืองผ่าน อยู่ระหว่าง จังหวัดสุรินทร์ กับ จังหวัดบุรีรัมย์
5. องค์กรมีความเข้มแข็ง
6. ประชากรมีรายได้มั่นคง
7. กระสังมีผลิตภัณฑ์เด่น (หมี่ย่ำ กุนเชียง หัวไชโป๊)
8. มีอาชีพหลากหลาย

จุดอ่อน (Weakness - W)

1. มีผลิตภัณฑ์เด่นที่ยังไม่ได้ส่งเสริม (หมี่ย่ำ กุนเชียง ข้าวหอม หัวไชโป๊)
2. ไม่มีการส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์ (บรรจุภัณฑ์)
3. สถานที่ชุมชน ตลาด ร้านค้าคับแคบ ไม่มีการจัดระบบจราจร
4. ไม่มีแบรนด์สินค้าของกระสังโดยเฉพาะ
5. การจัดเก็บรายได้ ยังไม่มีแผนที่ภาษีในการจัดเก็บภาษี
6. ขาดเครื่องมือในการจัดทำภาษี
7. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ
8. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการชำระภาษี
9. ประชากรมีรายได้ต่ำ มีหนี้สินมาก
10. ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน
11. ช่องทางระบายสินค้าน้อย

โอกาส (Opportunity - O)

1. เป็นเมืองทางผ่านเข้าตัวจังหวัด ระหว่างจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นแหล่งขายสินค้า O - TOP อำเภอกระสัง
3. มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในชุมชน
4. มีการผลักดันโครงการต่าง ๆ จากเทศบาลและองค์กรภายนอก
5. ประชาชนมีศักยภาพ, มีความรู้ ให้ความร่วมมืออย่างดี
6. มีโอกาสเชื่อมโยงการตลาดทั้งในและนอกประเทศ

อุปสรรค (Threat - T)

1. การจัดผังตลาดไม่เป็นระเบียบ
2. แหล่งสินค้าเด่นของกระสัง ยังไม่มีจุดรวมสินค้า
3. ศูนย์เรียนรู้ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
4. มีคู่แข่งทางสินค้ามาก
5. ขาดการสำรวจข้อมูล ความต้องการของประชาชน
6. ขาดงบประมาณการพัฒนา
7. การถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางไม่ชัดเจน

คณะอนุกรรมการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหาร

จุดแข็ง (Strength - S)

1. พื้นที่เทศบาลตำบลกระสัง 2.56 ตร.กม. สะดวกต่อการบริหารจัดการ
2. มีหน่วยงานสถานที่ราชการในพื้นที่การบริการประชาชน ชุมชน เช่น โรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น

3. ประชาชนมีความสามัคคีให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการ
4. มีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถในการพัฒนาองค์กร
5. มีอาคารสถานที่ที่ทันสมัยในการให้บริการประชาชน
6. มีสวนสาธารณะต่อสัดส่วนที่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน
7. เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในท้องถิ่น (มีธนาคาร ๔ แห่ง, ตลาดสดขนาดใหญ่ ๒ แห่ง)
8. วัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมในการให้บริการประชาชน ชุมชน เช่น สถานที่ออกกำลังกาย,

อาคารสำนักงาน

จุดอ่อน (Weakness - W)

1. เทคโนโลยีที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่ทันสมัย ที่มีใช้อยู่ก็ตกยุค เวลาไปซ่อมแซมไม่มีอะไหล่ ไม่คุ้มค่าซ่อมบำรุง
2. วัสดุครุภัณฑ์ขาดการวางระบบ ทำให้ใช้อย่างสิ้นเปลือง เช่น การใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าควรใช้ LED
3. พื้นที่ชุมชนขาดวัสดุอุปกรณ์ เช่น ถังเคมี, กล้อง CCTV, เสียงตามสายตามชุมชน, กระจกโค้งตามจุดเสี่ยง ฯลฯ
4. ขาดการวางแผนและเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างชุมชน เช่น เสียงตามสายตามชุมชน
5. ขาดการฝึกอบรม ฝึกฝนที่ไม่ต่อเนื่องทำให้เกิดความไม่เข้าใจ ขาดความร่วมมือ
6. ยังขาดระบบในการให้บริการประชาชน เช่น ระบบ WIFI, คอมพิวเตอร์ ในพื้นที่ชุมชน
7. ประชาชนขาดวินัยทางจราจร ขาดจิตสำนึกไม่เคารพกฎจราจร
8. งบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดทำโครงการ
9. เนื่องจากเรามีอาคารสำนักงานขนาดใหญ่, ทำให้ที่อยู่ของนกพิราบ ควรติดตั้งเครื่องไล่นกพิราบ

โอกาส (Opportunity - O)

1. องค์กรมีความเข้มแข็งมีบุคลากรที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน
2. มีสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับการจัดงานต่าง ๆ ในอนาคต เช่น การจัดอบรม การจัดงานเลี้ยง
3. องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งพร้อมให้ความร่วมมือ
4. เทศบาลให้การสนับสนุนแก่ชุมชนในการบริหารจัดการ และแก้ปัญหาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

อุปสรรค (Threat - T)

1. ระเบียบ กฎหมาย บางฉบับไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเทศบาล
2. ปัญหาเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศอยู่ในภาวะถดถอย
3. เครื่องมือ เครื่องใช้ไม่มีคุณภาพและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน (เสียงตามสาย กล้อง CCTV)
4. การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหาร
5. วัสดุอุปกรณ์เสื่อมสภาพ ไม่คุ้มค่าต่อการซ่อมแซม

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

คณะอนุกรรมการด้านโครงสร้างพื้นฐาน กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1.การควบคุมอาคารและ วางผังเมือง	-เพื่อควบคุมการ ก่อสร้างอาคารให้ ถูกต้องตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร ฯ -เพื่อควบคุมการจัด โซนนิ่ง ประเภทอาคาร ต่าง ๆ	-กระตุ้นจิตสำนึก เจ้าของอาคาร ในการ ปฏิบัติตามกฎหมาย -เจ้าหน้าที่ ออก ตรวจสอบ/ติดตาม/ ควบคุมอาคาร ให้ เป็นไปตามข้อกำหนด	-การก่อสร้างถูกต้องตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคารฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2.การก่อสร้าง-ปรับปรุง ถนน/ตรอก ซอย พร้อม ส่วนประกอบ	-เพื่อให้ประชาชน เกิด ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร -เพื่อให้ทางเท้าเกิด ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ดูสวยงาม	-การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน/ตรอก/ ซอย และทางเท้าให้ แข็งแรง มั่นคง	-ประชาชนสัญจรด้วย ความสะดวก ปลอดภัย -สถิติการเกิดอุบัติเหตุ จากการสัญจรลดลง
3.การก่อสร้าง-ปรับปรุง ท่อ/ราง/ คลองระบาย น้ำสาธารณะ	-เพื่อให้การระบายน้ำ สะดวกรวดเร็ว -เพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง ในพื้นที่	-ควบคุมการก่อสร้างให้ มีความต่อเนื่อง เร็ว ระดับท่อ/ขนาดที่ ถูกต้องตามแบบ -มีการปรับปรุง ขยาย ขนาดลำรางสาธารณะ -ป้องกันการรुकล้ำ/การ ถมดินการเกิดขวางทาง น้ำไหล	-การไหลระบายของน้ำ ในระบบท่อ/รางมีความ สะดวก -มีการขุดลอกลำราง สาธารณะ ตามกำหนด ระยะเวลา
4.การพัฒนาแหล่งน้ำ สาธารณะ	-เพื่อปรับปรุงแหล่งน้ำ สาธารณะในเขต เทศบาลให้สามารถใช้ ประโยชน์ได้เต็มที่และ เพียงพอต่อการใช้งาน ด้านต่าง ๆ	-ขุดลอกแหล่งน้ำ -ปรับปรุงพื้นที่รอบ บริเวณแหล่งน้ำให้ สามารถใช้ประโยชน์ สูงสุด	-แหล่งน้ำสาธารณะ สามารถกักเก็บน้ำได้ เพิ่มขึ้น -เกิดความร่มรื่นใช้เป็นที่ พักผ่อนของประชาชน

คณะอนุกรรมการด้านโครงสร้างพื้นฐาน
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
5.การให้บริการไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ	-เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการเดินทาง -เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการสัญจร	-เพิ่มจุดติดตั้งแสงสว่างตามถนน/ตรอก/ซอย -ดูแลรักษาระบบไฟฟ้าแสงสว่างที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่	-ถนน/ตรอก/ซอย มีไฟฟ้าแสงสว่างครบทุกพื้นที่ -เกิดความปลอดภัยแก่ผู้สัญจรไป-มา
6.การปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะที่มีในเขตเทศบาล	-เพื่อให้เกิดความร่มรื่น -เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกายเพิ่มขึ้น -เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับพรรณไม้	-ปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่สวนสาธารณะฯ -จัดทำฐานออกกำลังกายและเครื่องเล่นสำหรับเด็ก -จัดทำเส้นทางสำหรับการเดินและขี่จักรยานออกกำลังกาย -จัดทำป้ายชื่อต้นไม้เพื่อการเรียนรู้	-มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายของชุมชนเพิ่มขึ้น -ช่วยเพิ่มปริมาณออกซิเจนให้กับชุมชน -มีพื้นที่อนุรักษ์พันธุ์ไม้ประจำถิ่น และพันธุ์ไม้หายาก

คณะอนุกรรมการด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชน
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1. ผู้นำและกลุ่มองค์กร ชุมชนมีความเข้มแข็ง	-เด็ก/เยาวชน/สตรี/ ผู้สูงอายุ/ผู้ด้อยโอกาส ทางสังคม/ประชาชน/ ผู้นำชุมชนและองค์กร ชุมชนต่างๆ	-ส่งเสริม สนับสนุนให้ ความรู้และได้รับการ บริการจากภาครัฐและ ภาคเอกชนอย่างทั่วถึง	-จำนวนผู้นำชุมชนได้รับ การฝึกอบรมและพัฒนา ตามหลักสูตรต่าง ๆ
2. ประชาชนมีอาชีพ รายได้ที่มั่นคงทำให้ ครอบครัวมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น			-ประชาชนในชุมชน ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ เพื่อสร้างรายได้
3. เด็ก/สตรี/ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสใน สังคมได้รับการดูแล อย่างทั่วถึง			-จำนวนผู้นำชุมชนมีขีด ความสามารถในการ บริหารจัดการชุมชนและ ประชาชนได้รับการ บริการอย่างทั่วถึงและ เสมอภาค
4. ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีมีความสุข			-เด็ก/เยาวชน/สตรี/ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการ บริการจากภาครัฐอย่าง ทั่วถึงมีอาชีพ มีรายได้ มี สุขภาพร่างกายที่ แข็งแรงทำให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีและมีความสุข

คณะกรรมการด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1.การขยายโอกาสทางการศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	-เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา	-การประเมินเด็กตามมาตรฐานการจัดการศึกษา เด็กปฐมวัย	-ร้อยละของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา
2.ส่งเสริมการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย	-เด็กและเยาวชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติ	-ให้เด็ก เยาวชนและประชาชน มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรม	-ร้อยละของเด็ก เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของตนเอง
3.ส่งเสริมภูมิปัญญา วัฒนธรรมและเอกลักษณ์	-เด็ก เยาวชนและประชาชน ตระหนักและดำรงไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย	-มีการประชาสัมพันธ์ทั่วถึงและใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่ตรงกับงาน	-จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมภูมิปัญญา วัฒนธรรมประเพณีและร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม
4.ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	-บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงาน		-ร้อยละบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
5.การพัฒนาบุคลากร	-เด็ก เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพที่ดี		-ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการประเมินประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

คณะอนุกรรมการด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1. การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	- เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่ม ประสิทธิภาพการกำจัด ขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย	- สร้างองค์ความรู้และ จิตสำนึกในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - การป้องกันและแก้ไข ปัญหาการระบายน้ำให้ มีประสิทธิภาพ - การควบคุมโรคเข่าสัตว์ ให้ได้มาตรฐาน - บริการเก็บและกวาด ขยะมูลฝอยอย่าง สม่ำเสมอ - เพิ่มประสิทธิภาพการ กำจัดขยะและฟื้นฟู แหล่งกำจัดขยะอย่าง เป็นระบบครบวงจร - สร้างจิตสำนึกและ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการ จัดการขยะน้ำเสียใน ครัวเรือนและชุมชน	- ประชาชนทุกครัวเรือน ได้รับการอบรมให้ ความรู้การดูแล ฝ้ ระวัง และป้องกันการ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - มีการลอกท่อระบายน้ำ และร่องระบายน้ำ - ซ่อมแซมทางระบายน้ำ - ปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์ให้ ได้มาตรฐาน - จัดทำคำสั่งมอบหมาย งานให้พนักงานเก็บขน มูลฝอยและพนักงาน กวาดถนน - ครัวเรือนมีการคัดแยก ขยะ - จำนวน/ปริมาณขยะที่ ได้บริหารจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพ ตั้งแต่ ขยะต้นทางจนถึงขยะ ปลายทาง - ครัวเรือนมีการติดตั้ง บ่อดักไขมัน

คณะอนุกรรมการด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
2.การพัฒนาด้านระบบ สาธารณสุข	-เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม การมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่น และภาค ประชาชนในการสร้าง เสริมสุขภาพ ป้องกัน โรคและควบคุม โรคติดต่อและไม่ติดต่อ ตลอดจนพัฒนาการ สุขภาพและอนามัย ชุมชน	-ส่งเสริมและรณรงค์ ป้องกันการระบาดของ โรคติดต่อ -ส่งเสริมการออกกำลังกาย ของประชาชน เพื่อให้มีสุขภาพกายและ สุขภาพจิตที่แข็งแรง -ส่งเสริมให้ประชาชนมี ความรู้ด้านสุขภาพและ ป้องกันตนเองจาก โรคภัย -นำยุทธศาสตร์ “พลัง แผ่นดิน เอาชนะยาเสพติด” มาใช้ในการแก้ไข ปัญหาเสพติด -ตรวจและแนะนำสถาน ประกอบการเพื่อให้ ดำเนินการถูกต้องหลัก สุขภาพ	-พ่นหมอกควันป้องกัน โรคไข้เลือดออก ปีละ ๓-๔ ครั้ง -จำนวนสุนัขและแมว ได้รับวัคซีนป้องกันโรค พิษสุนัขบ้า และมีการ คุมกำเนิด -ประชาชนรวมกลุ่มออก กำลังกาย -จัดอบรมให้ความรู้การ ป้องกันโรคภัยต่าง ๆ -อบรมกลุ่มเสี่ยง บำบัด ฟื้นฟูผู้เสพ ผู้ค้า -ร่วมกับโรงพยาบาล และสาธารณสุขอำเภอ ในการเฝ้าระวังสถาน ประกอบการ

คณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1. ส่งเสริมให้ประชาชน ในชุมชน ให้หันมาใช้ บริการสถาบันการเงิน แทนการเป็นหนี้ นอกระบบ	-ประชาชนใช้บริการ ผ่านสถาบันการเงิน	-ประชาสัมพันธ์ / ประชุม	- ๑๐๐ %
2. การจัดระเบียบจราจร ในเขตเทศบาล	-ภายในเขตเทศบาล	-สร้างความเข้าใจกับ ประชาชนภายในเขต เทศบาล	- ๒ กม.
3. สร้างสถานที่จำหน่าย สินค้า	-อำเภอกระสัง, สีแฉก ระกา	-ประชาคมชุมชน	- ๒ แห่ง
4. ผลิตสินค้าปลอดภัย (ข้าว,ผัก)	-ได้ใบรับรอง มาตรฐาน	-สาธิต, อบรม, ปักจี้	- ๒ กลุ่ม
5. การสร้างความเข้าใจ ในการเสียภาษี	-ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจด้านภาษี	-อบรม, ประชาสัมพันธ์	- ๗๐ %
6. จัดระเบียบร้านค้า	-ตลาด	-ประชาคม	- ๖๐ %
7. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เพิ่มรายได้	-เพิ่มปริมาณ, คุณภาพ	-อบรม, ส่งเสริม	- ๓ ผลิตภัณฑ์
8. จัดตั้งกลุ่มองค์กร รัฐวิสาหกิจชุมชน	-เพิ่มปริมาณ, คุณภาพ	-ประชาคม	- ๓ ผลิตภัณฑ์
9. พัฒนาสินค้า(หีบห่อ)	-ผลิตภัณฑ์มีแบรนด์ อำเภอกระสัง	-สาธิต, สนับสนุนปักจี้	- ๓ ผลิตภัณฑ์
10. จัดทำตลาด อิเล็กทรอนิกส์	-สร้างแหล่งขาย ผลิตภัณฑ์	-ประชาสัมพันธ์ บ้าน, ชุมชน,เทศบาล, จังหวัด	- ๑ แห่ง
11. สร้างถนนคนเดินเพื่อ ขายสินค้าปลอดภัย	-สร้างแหล่งขาย ผลิตภัณฑ์	-ประชาสัมพันธ์ บ้าน, ชุมชน,เทศบาล, จังหวัด	- ๑ แห่ง
12. จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ พัฒนาต่อเนื่อง	-ในเขตเทศบาลตำบล กระสัง	-อบรม,ส่งเสริมให้ความรู้	- ๑ แห่ง

คณะอนุกรรมการพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหาร
กำหนดประเด็น (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	เป้าหมาย (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)	ตัวชี้วัด (Indicator)
1. มีการพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ให้มี ประสิทธิภาพ	-พัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ให้มี ประสิทธิภาพเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม เกิด ประโยชน์ครอบคลุมใน พื้นที่ชุมชน	-สำรวจเครื่องมือ เครื่องใช้และเครือข่าย ด้านข้อมูลข่าวสาร	-เครื่องมือ เครื่องใช้ มี คุณภาพสูง ประหยัด พลังงาน ลดภาวะโลกร ร้อน
2. เกิดความคุ้มค่าใน การใช้ทรัพยากรบริหาร จัดการ		-พัฒนาขีดสมรรถนะ บุคลากรให้มีความพร้อม ในการปฏิบัติงาน	-ให้บริการข้อมูล ข่าวสาร ครอบคลุม -ร้อยละของการลด ขั้นตอนงานบริการมี ส่วนร่วมในการ ปฏิบัติงานร่วมกัน
3. การพัฒนาบุคลากร ให้มีขีดความสามารถใน การบริการเป้าหมาย	-บุคลากรในองค์กรมี สมรรถนะสูงประชาชน มีความพึงพอใจในด้าน บริการ	-ออกแบบและพัฒนา ระบบปฏิบัติการ -เชื่อมโยงเครือข่ายใน พื้นที่	-ร้อยละของบุคลากรที่ มีความสามารถในการ ใช้เครื่องมืออย่างมี ประสิทธิภาพ -ร้อยละของการลด ความเสี่ยงและความ ประหยัดในองค์กร -ร้อยละของประชาชน เข้าถึงการให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ